

være opfyldte, som komme fra de Institutioner, der her have henvendt sig til Justitsministeriet. Men Justitsministeriet har ikke fundet Anledning til at gaa denne Vej, som er den naturlige. Det er gaaet til fuldt ud at ville forbyde Anvendelsen af kunstige Søddestoffer, undtagen i det Tilfælde, som omtales i § 2. Jeg maa antage, at Ministeriet har haft god Grund til ikke at gaa den naturlige Vej, som jeg nylig har omtalt, og som man, som jeg nævnede, ogsaa er gaaet for Margarinenes Vedkommende, men er gaaet til dette næsten fuldstændige Forbud imod Anvendelsen af Saccharin, altsaa Anvendelsen af et kunstigt Søddestof, ved hvilket der intet sundhedsfarligt er. At der her er Tale om en Beskyttelseslovgivning, er der ikke nogen som helst Tvivl om. Men kræver Almenvellet det, maa man jo her saavel som i andre Tilfælde ikke lægge denne Lovgivning nogen som helst Hindring i Vejen.

Jeg ønsker imidlertid at stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister med Hensyn til andet Stykke i § 1. Der staar der, at „dette Forbud“ — det gælder altsaa industriel Tilvirkning og Forhandling — „gælder alle saadanne ad kunstig Vej vundne Stoffer, der kunne tjene som Sødemidler og have højere Sødekraft end raffineret Rør- eller Roesukker, men ikke en tilsvarende Næringsværdi“. Naar man nu ad kunstig Vej fremstiller et Stof, som indeholder de samme Næringsstoffer som Sukker, men mangler Sukkerets Sødeevne, og faar denne Sødeevne ved Tilsætning af Saccharin, er saa dette kunstige Stof forbudt, saa længe Næringsværdien i Forhold til Sødemængden er lavere end Sukkerets, men tilladt, naar Forholdet er det samme som i Sukkeret, eller naar Næringsevnen i dette Stof i Forhold til Sødstoffet overgaar Sukkerets Næringsevne? Dette Spørgsmaal ønsker jeg at stille til den ærede Justitsminister og anmoder om Svar.

Lange: Jeg skal tillade mig i Korthed at anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag, som det er kommet hertil fra Landstinget. Jeg ser paa Sagen saaledes, at selv om der er Tale om Beskyttelse, bør Staten ikke alene have en Ret, men en Pligt til at varetage Befolkningens Interesser paa dette Omraade, saa

at man sikrer den imod at faa en Vare, som bliver solgt for noget andet end det, den er. Hvis der var Mulighed for, at Publikum selv kunde skelne imellem, om der i Hvidtøl — dette maa jeg nærmest betragte som et Næringsmiddel — var tilsat Saccharin eller Sukker, kunde jeg tænke mig, at en Lov som denne var unødvendig, men naar man ved, at det er meget vanskeligt at skelne, hvorvidt der i Øllet er kommet Sukker eller Saccharin, mener jeg, det er korrekt, at enhver, som bruger Hvidtøl, menende, at det indeholder saa og saa megen Næringsværdi, bliver garderet imod at faa en Vare, som ikke indeholder denne Næringsværdi. Netop det, at Saccharin ikke har Spor af Næringsværdi, gør, at det maa anses for at være ukorrekt at anvende det.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) udtalte en Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt i Fremtiden at overlade denne Forretning med Salg af Saccharin for syge til Apotekerne. Han sagde, at de Folk, som trænge til dette Middel, skulde dog ikke have det fordyret paa denne Vis. Men der er jo her ikke Tale om et Næringsmiddel, tværtimod, Saccharin er et Nydelsesmiddel, og dette Nydelsesmiddel er i den Grad let at fremskaffe i tilstrækkelig Mængde, at det kun vil fordyre Varen i saa ubetydelig Grad, at det ikke er værd at tale om. Hvorvidt Saccharin er sundhedsfarligt eller ikke, er Tvivl underkastet, det tillader jeg mig at tro. Der er adskillige tyske Kemikere, som have hævdet med Bestemthed, at Nydelsen af Saccharin i større Maal er skadeligt for Nyrenerne. Hvorvidt vi her hjemme have gjort den samme Erfaring, ved jeg ikke, men det er i Tyskland blevet mig bestemt fraraadet at bruge Saccharin. Alle-rede for to Aar siden, tror jeg det er, blev Saccharin forbudt i Tyskland som almindelig Handelsvare, og det kan nu kun faas paa Apoteker.

Jeg tror, vi ville være vel tjente med, at faa dette Lovforslag gennemført, som det er fremkommet her, fordi det yder en Beskyttelse for det Publikum, som ønsker at købe et Næringsmiddel, men som ikke ønsker at faa en Vare, der ikke indeholder Næringsstof.